

РЕШЕНИЕ

№ 3515

гр. София, 02.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 19.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Калин Куманов

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2021** по описа за **2020** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл.59-63 от ЗАНН във вр.с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс.

С Решение от 19.12.2019 г., постановено по НАХД № 3560/2018 г., Софийският районен съд е потвърдил НП № F354635/05.12.2017 г., издадено от Зам.-Директора на ТД на НАП-гр.С., с което на [фирма] със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], ЕИК по Булстат:[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. на основание чл.185, ал.2 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за извършено нарушение по чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства на Министъра на финансите във вр.с чл.118, ал.4 от ЗДДС.

Недоволен от така постановеното решение е останало санкционираното юридическо лице, което с касационна жалба, подадена в срок чрез адв.Х., обжалва същото. В жалбата се навеждат оплаквания за неправилност на съдебния акт, като се твърди, че не е доказано извършването на нарушението, за което е издадено НП. Касаторът претендира отмяната на съдебния акт от настоящия съд и отмяна на НП. В с.з. касационният жалбоподател чрез адв.Х. поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба – ТД на НАП-гр.С. – не е взел становище по нея.

Представителят на СГП намира касационната жалба за основателна.

Административен съд-София град провери правилността и обосноваността на

постановеното решение във връзка с направените от касатора оплаквания и намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна поради следните съображения.

СРС е бил сезиран с жалба против НП № F354635/05.12.2017 г. на Зам.-Директора на ТД на НАП-гр.С.. От фактическа страна СРС е приел за установено, че на 09.10.2017 г. в 12 ч инспектори по приходите към ТД на НАП-гр.С. са извършили проверка на търговски обект – магазин "B. buy", находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от ответника по касационния жалбоподател. При проверката е установено, че дневният оборот от монтираното в обекта фискално устройство модел "FP 05 DV" с ИН ЕЕ059323 и ФП № 0116323 е 435,30 лв. съгласно ДФО № 0102943/09.10.2017 г., а фактическата наличност в касата на обекта е в размер на 641 лв. съгласно изготвен опис на паричните средства. ФУ притежава и са активирани функциите "служебно въведени" суми. Установената промяна в касовата наличност е в размер на 205,70 лв., явяваща се разлика в касовата наличност, представлява въвеждане на пари от касата, която не е отразена на фискалното устройство в момента на извършването ѝ с точност до минута. Контролните органи са приели, че [фирма] не е изпълнило задължението си, извън случаите на продажби, да отбележи всяка промяна на касова наличност / начална сума, въвеждане и/или извеждане на пари във и извън касата/ на ФУ чрез операцията "служебно въведени" суми. Проверката е документирана с протокол за извършена проверка № 0313294/09.10.2017 г.

На юридическото лице е съставен АУАН № F354635/16.10.2017 г., в който актосъставителят е приел, че е нарушена разпоредбата на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. на МФ.

Въз основа на АУАН, на 05.12.2017 г. е издадено атакуваното пред СРС наказателно постановление, с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. на основание чл.185, ал.2 ЗДДС.

От правна страна СРС е приел, че при съставянето на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, както и че е налице пълно съвпадение между установените факти и тяхното последващо отразяване в оспореното наказателно постановление. Счел е, че АУАН и НП са съставени без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание. Районният съд е приел, че за посоченото нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. правилно е наложена санкция по чл.185, ал.2 ЗДДС.

Решението е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Нарушената разпоредба на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена на основание чл.118, ал.4 ЗДДС задължава извън случаите на продажби всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ да се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми. Според ал.2 само за фискалните устройства, които не притежават операциите по ал.1, в книгата за дневните финансови отчети се отбелязва всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) в момента на извършването ѝ с точност до минута. Не се спори по факта, че инсталираното в обекта

фискално устройство притежава операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми, като това изрично е посочено в АУАН. Нарушената разпоредба е част от установения ред за регистрация и отчетност, които са задължителни за лицата, използващи фискални устройства. Нормата има за цел създаване на условия за съпоставимост на касовата наличност с документираните със съответното фискално устройство суми от продажби и от извършени служебно въвеждане и извеждане на суми във всеки един момент. Всяка една разлика между наличните и документираните средства пречатства проследяването на паричния поток в търговския обект и представлява нарушение на правилата за регистрация и отчетност. Следва да се приеме, че неотразяването в касата на положителната сума от 205,70 лв. във ФУ води до извод за неотразяване на приходи, поради което правилно наказващият орган е наложил санкцията по чл.185, ал.2 от ЗДДС в минималния размер, приложим за юридическите лица и еднолични търговци - 3000 лв. Приложимата разпоредба на чл.185, ал.2, изр.второ от ЗДДС е специална и се прилага с предимство тогава, когато нарушението води до неотразяване на приходи. Случаят правилно е приет за такъв и от наказващия орган.

Що се касае за предявеното с жалбата възражение за маловажност, касационната инстанция съобрази, че с текста на чл.28 ЗАНН на наказващия орган е предоставена възможност да не наложи наказание, ако прецени, че е налице маловажен случай на нарушение. Критерият за маловажност винаги е обвързан с преценката за обществена опасност. Въвеждането на суми в касата на търговския обект винаги следва да е документално обосновано, а обратното води до невъзможност да се проследи паричния поток в търговския обект и представлява нарушение на правилата за регистрация и отчетност. В този смисъл е необосновано от правна и фактическа гледна точка да се приеме, че нарушаване на установено с наредбата задължение, да представлява маловажен случай, защото по принцип засяга финансовата система като цяло.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.3 и чл.227, ал.1 от АПК, Административен съд-София град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 19.12.2019 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 3560/2018 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.